

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obžalovaného **D. R. a spol. pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) na neverejnom zasadnutí 8. júna 2011 v Bratislave o odvolaní obžalovaného D. R., ktoré podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. septembra 2010, sp. zn. 5T 5/2004, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** v jeho odsudzujúcej časti, vo vzťahu k obžalovanému D. R..

Na základe § 259 ods. 1 Tr. por. vec **sa v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu **z n o v u p r e j e d n a l a r o z h o d o l**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. septembra 2010, sp. zn. 5T 5/2004, bol obžalovaný D. R. uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na skutkovom základe, že

potom, čo obžalovaný D. R. v postavení živnostníka a majiteľa firmy D. R. E. a súčasne spoločník vo firme E. s.r.o. so sídlom v Ž., zakúpil v C. na leasingové zmluvy č. X. z 19. januára 1998 1 ks ťahača návesu továrenskej značky SCANIA R 124 LA 4x2 NA 400, výr. č. motora X., výr. č. karosérie X., modrej farby, ev. č. Z., číslo X. z 22. januára 1998, náves nákladný valníkový výr. č. X., ev. č. Z., číslo X. z 22. januára 1998,

náves nákladný valníkový, továrenskej značky ASCO NV 3529, výr. č. podvozku U., ev. č. Z., ktoré ťahače s návesmi v priebehu ich užívania v dobe od 9. júna do 13. júna 1998 odpredal doposiaľ nezisteným osobám do Sýrskej arabskej republiky, za pomoci obžalovaného M. Z., na ktorého sa nakontaktoval prostredníctvom J. Š. a následne obžalovaný M. Z. zabezpečil tento prevoz a odpredaj predmetných kamiónov prostredníctvom H. B., J. Š. a O. V. do Sýrskej arabskej republiky, zároveň im obžalovaný D. R. zabezpečil fotokópie technických preukazov, dal vyhotoviť náhradné kľúče od vozidiel, potrebné doklady na prepravu kamiónov do Sýrie, avšak originály kľúčov a technických preukazov si ponechal pre potreby neskoršieho oznámenia fingovanej krádeže na políciu, ktorým konaním C. spôsobil celkovú škodu vo výške 9 718 321, 20 Sk a obžalovaný D. R. i napriek tomu, že mal vedomosť, že kamióny neboli odcudzené, dňa 3. júna 1998 podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Ž., že ťahače s návesmi mu boli odcudzené z priestorov firmy L.

Za to mu bol podľa § 248 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj peňažný trest vo výmere 5 000 €, s tým, že pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody na jeden rok.

Tým istým rozsudkom bol obžalovaný M. Z. podľa § 226 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako účastníctvo vo forme pomoci k trestnému činu sprenevery podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe,

potom, čo obžalovaný D. R. v postavení živnostníka a majiteľa firmy D. R. E. a súčasne spoločník vo firme E. s.r.o. so sídlom v Ž., zakúpil v C. na leasingové zmluvy č. X. z 19. januára 1998 1 ks ťahača návesu továrenskej značky SCANIA R 124 LA 4x2 NA 400, výr. č. motora X., výr. č. karosérie X., modrej farby, ev. č. Z., číslo X. z 22. januára 1998, náves nákladný valníkový výr. č. X., ev. č. Z., číslo X. z 22. januára 1998, náves nákladný valníkový, továrenskej značky ASCO NV 3529, výr. č. podvozku U., ev. č. Z., ktoré ťahače s návesmi v priebehu ich užívania v dobe od 9. júna do 13. júna 1998

odpredal doposiaľ nezisteným osobám do Sýrskej arabskej republiky, za pomoci obžalovaného M. Z., na ktorého sa nakontaktoval prostredníctvom J. Š. a následne obžalovaný M. Z. zabezpečil tento prevoz a odpredaj predmetných kamiónov prostredníctvom H. B., J. Š. a O. V. do Sýrskej arabskej republiky, zároveň im obžalovaný D. R. zabezpečil fotokópie technických preukazov, dal vyhotoviť náhradné kľúče od vozidiel, potrebné doklady na prepravu kamiónov do Sýrie, avšak originály kľúčov a technických preukazov si ponechal pre potreby neskoršieho oznámenia fingoanej krádeže na polícii, ktorým konaním C. spôsobil celkovú škodu vo výške 9 718 321, 20 Sk a obžalovaný D. R. i napriek tomu, že mal vedomosť, že kamióny neboli odcudzené, dňa 3. júna 1998 podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Ž., že ťahače s návesmi mu boli odcudzené z priestorov firmy L..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný D. R., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a ktoré smeruje proti výroku o vine, následne i proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že nekonal v postavení živnostníka a majiteľa firmy D. R. E., pretože leasingové zmluvy uzatváral v postavení spoločníka a konateľa spoločnosti E., spol. s.r.o. so sídlom na H. ulici v Ž.

Vyslovil presvedčenie, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by ťahače s návesmi odpredal nezisteným osobám do Sýrskej arabskej republiky. S nikým neuzatvoril kúpnu zmluvu, a to ani v písomnej ani v ústnej forme a ani od nikoho neobdržal kúpnu cenu, resp. iné plnenie vyplývajúce z prípadnej kúpnej zmluvy.

Svedok Š. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že automobily s návesmi chcel vyviezť na prácu do zahraničia. V tom čase vlastnil aj iné nákladné vozidlá, ktoré chcel odpredať a pripúšťa, že so svedkom Š. hovoril o odpredaji týchto iných vozidiel.

Na základe skutočností uvádzaných v skutkovej vete rozsudku svojim konaním nenaplnil zákonné znaky trestného činu sprenevery, nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval naplnenie subjektívnej stránky takto kvalifikovaného trestného činu.

Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa prechodných a záverečných ustanovení zák. č. 301/2005 Z.z (ďalej len Trestný poriadok), § 564 ods. 4 vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, teda pred 1. januárom 2006 vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takémuto rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov.

V posudzovanej veci obžaloba napadla 19. mája 2003 síce na okresný súd, avšak z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2005, sp. zn. 3 Ndt 15/2005, vyplýva rozhodnutie, že príslušným na vykonanie konania v prvom stupni je krajský súd.

Podľa § 254 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, pričom prihliada aj na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

V súlade s ustanovením § 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolací súd o podanom odvolaní rozhodoval na neverejnom zasadnutí, pretože zistil vady, ktoré by na verejnom zasadnutí nebolo možné odstrániť

Obžaloba kládla obžalovanému D. R. za vinu , že zakúpil na leasingové zmluvy dva kusy ťahačov návesov a dva kusy návesov, ktoré následne odpredal doposiaľ nezisteným osobám do Sýrskej arabskej republiky.

Zo skutkovej vety rozsudku prvostupňového súdu však vyplýva, že obžalovaný D. R. bol uznaný za vinného z toho, že na leasingové zmluvy zakúpil jeden ťahač návesu a dva návesy, ktoré následne odpredal.

Na rozdiel od podanej obžaloby v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa nie je uvedený text X. z 19. januára 1998, 1 ks ťahača návesu továrenskej značky SCANIA R 124

LA 4x2 NA 400, výrobné číslo motora X., výrobné číslo karosérie X., modrej farby, evidenčné číslo Z.

Ako však vyplýva z ďalšieho textu v skutkovej vete rozsudku, z dôvodov rozsudku, kde sa uvádzajú dva ťahače návesov a dva návesy, z ustálenej výšky spôsobenej škody zodpovedajúcej, podľa znaleckého posudku, hodnote dvoch ťahačov návesov a dvoch návesov, z právnej kvalifikácie konania obžalovaného, z výpovede obžalovaného, ktorý nepopiera, že na leasingové zmluvy zakúpil dva ťahače návesov a dva návesy a z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, ako aj zo skutočnosti, že súd prvého stupňa sa v dôvodoch rozsudku nezmieňuje o tom, že mal úmysel túto časť textu skutkovej vety uvedenej v obžalobe zo skutkovej vety ustálenej vo svojom rozhodnutí vypustiť, dospel odvolací súd k názoru, že došlo zrejme len k písárskej chybe, pokiaľ táto časť textu nie je uvedená v skutkovej vete rozsudku. Napriek tomuto konštatovaniu toto pochybenie nebolo možné napraviť opravným uznesením, pretože rozsudok súdu tak ako bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní, je v súlade s jeho písomným vyhotovením.

Odvolací súd sám uvedené pochybenie napraviť nemohol, preto zrušil prvostupňový rozsudok s tým, že úlohou súdu bude uvedené pochybenie odstrániť a skutkovú vetu ustáliť v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Podľa § 567b Trestného poriadku (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2009) ak trestný čin bol, alebo mal byť spáchaný do 31. decembra 2008, uvedie sa v rozhodnutiach vydaných alebo vyhlásených od 1. januára 2009, ktoré obsahujú popis skutku, pre ktorý sa vedie konanie podľa tohto zákona, výška škody, výška prospechu, hodnota veci a rozsah činu zároveň v slovenských korunách a tiež v eurách po prepočte podľa konverzného kurzu a zaokrúhlení podľa pravidiel zaokrúhľovania a ďalších pravidiel prechodu na euro ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom.

V posudzovanej veci skutok bol spáchaný do 31. decembra 2008 (rok 1998) a rozsudok bol vyhlásený po 1. januári 2009 (september 2010), napriek tomu je v skutkovej vete rozsudku uvedená výška škody, ktorú obžalovaný spôsobil svojim konaním len v slovenských korunách.

Úlohou prvostupňového súdu bude, aby v novom konaní po zrušení veci napravil aj toto pochybenie a skutkovú vetu v požadovanom smere upravil.

Obžalovaný D. R. bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., teda trestného činu taxatívne uvedeného v ustanovení § 62 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39a ods. 1 písm. c/ Tr. zák. osoba páchatel'a, ktorej sa ukladá trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62 sa na výkon trestu zaradí do tretej nápravno výchovnej skupiny.

Prvostupňový súd v rozpore so zákonom obžalovaného D. R. na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. por. do prvej nápravno výchovnej skupiny s odôvodnením, že nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Ak prvostupňový súd dospel k názoru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu narušenia páchatel'a, bude jeho náprava a prevýchova lepšie zaručená v inej nápravno výchovnej skupine, než do ktorej má byť obligatórne podľa ods. 2 § 39a Tr. zák. zaradený, môže ho zaradiť i do inej – miernejšej nápravno výchovnej skupiny, avšak postupom podľa ods. 3 § 39a Tr. zák.

Na základe uvedených pochybení, odvolací súd prvostupňový rozsudok v jeho odsudzujúcej časti, teda vo vzťahu k obžalovanému D. R. a na podklade jeho odvolania, postupom podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil a na základe § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júna 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová